

כתר התורה

ע"ש רבי יצחק אבוחצירא זצוק"ל

רבי יצחק יוסף שליט"א

בית ההוראה הארצי כתר תורה ע"פ פסקי מרן

פרשת ויחי תשפ"ד

העלון השבועי

מאמר השבוע

הרב אברהם רחמים

עסקן משוגע

בעלי הון. אלא שיש כאלה מיוחדים - 'משוגעים' על הכסף. כאשר רואים עסקה שיכולה להניב 'פירות זהב' - רווחים טובים, הם מסוגלים לתת את כל הונם לטובת העסק. ולא רק את הונם המיועד לעסקים, אלא הם מסוגלים לתת גם את ה'קרן' שלהם ולקבל בושות על אשר נותרו ללא פרוטה בכים ומעתה נזקקים להלוואה מקרובים ורחוקים בכדי לנהל את אורח חייהם בדוחק שלא כהרגלם. וההבדל בינם לבין שאר העסקנים, משום שאלו רואים את הצלחתם בברור מוחלט, ללא כל חשש וסכנה להון הקיים, לכן הם מסוגלים להמר בכל מאורם בביטחון שכזה.

וכמו בעסקים - כך בעסק התורה. אכן, יש אנשים רבים מקיימים מצוות ונהנים מאור התורה בקביעת עיתים תמידיים בה, ויחד עם זאת מתעסקים בענייני העולם הזה. אשריהם ואשרי חלקם. - בעצם כך היו כלל השבטים. אלא ששבט יששכר היה שונה, ולהיות כיששכר, זו זכות שלא כל אחד זוכה לה.

יששכר היה מסוג 'העסקנים המשוגעים' - פירושו: 'יששכר' מלשון: 'יש שכר'! יששכר ראה את העתיד במוחש, ללא כל ספק. שבט יששכר ראה 'מנוחה כי טוב' - לעולם שכולו טוב. 'זאת הארץ כי נעמה' - הארץ של עולם הבא. ובכדי לנוח שם הכי טוב שאפשר - צריך לעבוד כאן בעולם הזה - הכי טוב שאפשר. לפיכך קבל על עצמו להתנהג כ- 'חמור גרם רבץ בין המשפּתים'. הוא נעשה מוכן לוותר על הנאות העולם הזה - יותר משאר השבטים הצדיקים. הוא נעשה מוכן לקבל עליו את הבושה 'להתפרנס מאחרים' - מזבולון אחיו, ורק בכדי שיזכה לשבת באהלה של תורה יום יום - כל היום. (עיין אור החיים הקדוש עה"פ)

לכך נאמר כי להיות יהודי עם עול תורה לא מוכרחים להיות כ'חמור גרם רובץ בין המשפּתים'. אולם, הרוצה לזכות ב'כסף הגדול', ללכת על כל הקופה - הדרך היא להיות כ'חמור גרם רובץ בין המשפּתים'. [ההגדרה 'עסקן משוגע' במאמר זה אינה הקצנה כלל אלא יש לה תקדים בדברי חז"ל. ביאר האור החיים הקדוש - על הפסוק המדבר בהבאת ביכורים, 'ושמחת בכל הטוב' - וז"ל: 'שאם היו בני אדם המשן בעמ' 3

"יששכר חמור גרם רבץ בין המשפּתים ויָרָא מְנַחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נְעִמָּה וַיֵּשְׁבּוּ לְסִבְלָה וַיְהִי לָמָּס עֶבֶד."

שאל אותי יהודי: 'כבוד הרב, אני בבעיה. אני מבקש להיות יהודי עם עול תורה. אלא, שכאשר אני מתוודע לברכתו של יששכר - השבט שקיבל על עצמו עול תורה, אני נלחץ וגופי ניגר זיעה.

משום שאיני מבין דבר אחד. האם בכדי לקבל עול תורה, מוכרחים להיות כ'חמור גרם רבץ בין המשפּתים' עם שכר מוטא לסבול?! - למה להתחיל את עבודת ה' עם 'חמורים וסבל', אני רוצה להיות יהודי עם עול תורה וגם אדם שמח מרגיש טובה ומנוחה בעולם הזה? למה צריך לחבר את הסבל לתורה והמצוות, יששכר היה צריך להתברך במנוחה הכי גדולה שיש. וכי זה רצון ה' שנסבול מקיום התורה ולהיות ל'מס עובד'...?

אכן, מתשובה לשאלה זו, כל יהודי יוכל לרוות הבנה חשובה ומועילה בעבודת ה'.

ראשית. אכן להיות יהודי דתי ירא ה', אין הכרח לסבול ולהיות למס עובד. נוכל לומר כי אפשר ליהנות מהעולם הזה וגם לקבל שכר בעולם הבא. כמובן, זאת כאשר אנו נשתמש בעולם הזה כמו שהקב"ה מבקש מאתנו. ראייה לדבר: - שאר השבטים לא היו כמו 'יששכר חמור גרם' אלא היה מגוונים כ'בִּבְלוֹן לְחוּף יָמִים יִשְׁכְּנוּ... וכמו 'מִאֲשֶׁר שָׁמְנָה לְחֻמוֹ'... וכולם היו צדיקים יראי ה'.

אלא שיש הבדל בין שאר השבטים - לשבט יששכר.

הנה, לפני מספר שנים שמעתי על עסקן גדול שביקש הלוואה מגמ"ח - והפליאה הייתה גדולה. עסקן זה ידוע כבעל הון גדול ביותר, הייתכן שהוא נצרך לגמ"ח?! בושא וחרפה!

אחר ברור קל נודע, כי ברוך ה' מצבו לא רק טוב, אלא אפילו טוב מאוד. אלא, שהסיבה לדוחק היא, משום שנכנס לעסקה גדולה מאוד, שגרמה לו להשקיע את כל מיטב כספו, ולכך כמעט ונותר ללא פרוטה זמינה בכים, ע"כ.

מכאן נוכל ללמוד מוסר גדול. אכן, בעולם שלנו, יש עסקנים רבים

שאלה

מי שנולד לו בן במזל טוב, ויום הברית חל ביום השבת, ומשפחתו וקרוביו אינם שומרי תורה ומצוות ומחללים שבת, ויודע שאם יערוך הברית בזמנה יחללו את השבת בנסיעה ברכב כדי להגיע, האם יש לערוך בכל אופן הברית בזמנה? או עדיף לדחות ליום ראשון?

תשובה

כתב הטור בהלכות מילה סימן רס"א האב חייב למול את בנו ומיהו אינו חייב כרת אם לא ימולנו, שאין בה כרת אלא בערל עצמו ע"כ. ועל כל פנים ודאי האב עובר בעשה כמבואר בגמרא קידושין כ"ט. מדכתיב וימל אברהם את יצחק בנו כאשר צוה אותו אלהים, וכן כתב הטור בסימן רס' מצות עשה לכל אדם מישראל שימול את בנו.

נמצא שהנידון כאן הוא, האם מותר לאדם לבטל מצוות עשה כדי שלא יעבור חבירו על איסור סקילה?

והנה ידוע מש"כ בעל העקידה (לרבי יצחק עראמה בספר עקידת יצחק על התורה אשר חלקים נרחבים מתוך ספר אברבנאל הועתקו ממנו באותו לשון ממש, וכעת נדפס מחדש במהדורת עוז והדר) פרשת וירא שער כ': שהחטא הקטן אשר יסכימו עליו הרבים והדת ניתנה בבתי הדין שלא למחות בו, הנה הוא עוון פלילי וחטאת הקהל הוא, ולכן מקומות דשכחי פרוצים בזנות, ורצו בית דין להושיב פנויות כדי שלא יכשלו באשת איש, אין להם על מה שיסמוכו שכל חטא שנעשה שלא ברשות בית דין, החוטא ישא עונו האיש ההוא לבדו, אבל חטא קטן שנעשה ברשות בית דין, הוא חטאת כל הקהל, ומוטב שישרפו החטאים האלה בנפשותם משתיעקרו אות אחת מן התורה בהסכמת הרבים, וכו' ע"ש והובא ביביע אומר חלק ח סימן יב' ועוד.

ולפי זה אין שום היתר לכאורה להורות לעבור על ביטול מצוות עשה כדי שאחרים לא יכשלו, וכמו שכתב, שישרפו החוטאים האלה בנפשותם ולא תיעקר אות אחת מן התורה.

אולם יש לחלק בין עניין שהבית דין מחליטים מכאן ולהבא בפרהסיא להורות בקום ועשה הוראה כללית וקבועה המאפשרת לציבור החוטאים לעבור על איסור קל בעזרת ובסיוע הבית דין, כגון שהבית דין יושיב

המשך בעמ' 3

נושא: תשלום על נזק בחפץ מבוטח

ראובן ביטח את קנדלברה שהיתה עשויה מכסף טהור בשילוב אלמנטים מזכוכית שהוא קיבל מהסבא רבה שלו שהיה רב בעיר ווילנא, והנה שמעון הגיע לבקרו ובלי כוונה הוא הפיל את הקנדלברה ואחד הקנים נשברו כולל האלמנטים מזכוכית. ראובן גער בשמעון על מעשה זה שהוא עשה ודרש פיצוי כספי עבור הקנדלברה השבורה, שמעון לעומתו השיב לו, אני מבין את כעסך המוצדק, אבל מדוע עלי לשלם על הקנדלברה הרי בין כך היא מבוטחת ואתה תקבל את מלא תמורתה, וראובן טוען לשמעון מה איכפת לך אם הקנדלברה מבוטחת אתה הזקת לי את הקנדלברה תשלם על מה שעשית. היכי נדיינה דיני להאי דינא?

תשובה: והנה מצינו שנחלקו בכגון דא גדולי האחרונים האור שמח (הלכות שכירות פרק ז הלכה א) ושו"ת הרי בשמים (ח"ב סימן רמ"ה), בנידון שאדם הזיק דירה שהיתה מבוטחת מאש ונשרפה בפשיעתו של המזיק, ואותם טענות שהעלינו בשאלה נטענו גם שם, שהאור שמח פסק שיש לשלם את ההיזק אפילו שיש ביטוח, ואילו בשו"ת הרי בשמים כתב רק את מה ששילם הניזק לביטוח את זה ישלם המזיק, וכ"כ בשו"ת קנין תורה בהלכה (חלק ב סימן צד). לעומת זאת רוב ככל רבותינו האחרונים פסקו כהאור שמח הלא הם המהרש"ם (חלק ד סימן ז) שכתב במי ששרף בית חבירו שהיה מבוטח והעלה שאין זכות לשורף במה שעשה הניזק 'מסחר' עם חברת הביטוח ומשלם לו עבור הבית שנשרף, וכיון שאף הבית שנשרף הוא של ניזק איך יעלה על הדעת שהמזיק ירויח. וכ"כ בקובץ שיעורים למסכת כתובות (דף סה, סימן רי"ז, ריח) שבדאי המזיק חייב לשלם. וכ"כ בספר מרחשת (חלק ג) שבסימן יג הביא את ספר בכורי שחר (ס' כז אות ג) שלא יכול לתבוע את המזיק כשיש ביטוח ובסימן יד דחה המרחשת את דבריו, וכ"כ בשו"ת שואל ומשיב (מהדו"ב חלק ג סימן קכט) וכ"כ בספר חלקת יעקב (ח"ב ס' נ) הובא בפתחי חושן (הלכות אבידה פרק א הערה נה) שאין תשלומי חברת הביטוח נחשבים כהחזרת החפץ, וכ"כ בשו"ת מנחת יצחק (חלק ב סימן פח אות ב) וכ"כ הגרצ"פ פראנק כפי שהובא במשנה הלכות (חלק ב סימן י' עמוד יח).

ובספר פתחי חושן הלכות פקדון (פרק ח סעיף יח ס"ק נה) כתב עוד שהמזיק חייב לשלם את הנזק ולא נשמעת טענתו, שממילא יש חיוב למזיק לעשות ביטוח לרכב שהרי הניזק שילם את הביטוח והרי הוא לו כעסק, ואפילו לאומרים שאין אדם עושה סחורה בפרתו של חבירו בנידון דידן הסחורה שלו היא ששילם לחברת הביטוח תמורת הסיכון של הנזק, ויעווי"ש שהאריך מאוד בדין תשלום מזיק שהזיק חפץ מבוטח. וכ"כ בספר שמרו משפט (חלק ב סימן פ) שצריך לשלם אע"פ שמקבל מהביטוח.

יצוין, ויודגש, יוער, ויואר, שכל מה שכתבנו זה על חפץ או דירה וכדו' שביטוח, אבל לגבי ביטוח רכב באופן שראובן השאיל לשמעון רכב שהיה מבוטח ביטוח מקיף או צד ג' ושמעון השואל הזיק או הוזק בין תוך כדי נסיעה או חניה ע"י רכב אחר דין זה ישתנה, כיון שהביטוח הוא לטובת הנהג, וישנם מקרים שיתכן והמזיק לא ישלם את דמי ההיזק כולו לניזק אלא רק את דמי ההשתתפות עצמית שמשלם בעל הרכב לביטוח, לכן ברכב הדין שונה לחלוטין ואין ללמוד מביטוח דירה לביטוח רכב על כל צדדיו והיבטיו.

המשן מע' 1 - נשאלו בקו - הרב אברהם רחמים

מרגישין במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם ע"כ. (כי תבוא כו, יא)

כאשר נעמיק בסיבת לידתו של יששכר, נוכל להבין מהיכן קיבל את הכוח והיכולות האלו, לתת מעבר להכרח, למען לימוד התורה. הנה, כאשר נולד יששכר אמרה לאה: **'נָתַן אֱלֹקִים שְׂכָרִי אִשָּׁר נָתַתִּי שְׂפָתַי לְאִישִׁי...'**

מעשה נתבונן. שרה אָמְנוּ נתנה את שפחתה 'הגר' לאברהם ובשל כך נפקדה בבנים. מה שזה מסמל שלהכניס צרה לבית – זו צרה צרורה. עד כדי כך שלרוב גודל הקושי הטמון בה, גם עקרה ראויה להפקד. וכך היה עם רחל אָמְנוּ, אמרה ליעקב: **'הָבָה לִּי בָנִים וְאֵם אֵין מִתָּה אֲנֹכִי'** והרפואה לכך הייתה שתכניס את שפחתה בלהה, ליעקב. – תכניס צרה לבית. וכך גם עשתה לאה כאשר ראתה שפסקה ללדת, מסרה את שפחתה – בלהה, ליעקב. ובשל כך, גם היא מיהרה להפקד בבן יששכר.

אלא שיש הבדל גדול בין לאה לבין שאר האימהות. הנה, שרה ורחל היו ללא ילדים כלל – ואת כל הון ביתו יתן איש, בכדי לזכות לזרע של קיימא. אולם, אצל לאה העניין היה שונה. היו לה ארבעה בנים:

- ראובן, שמעון, לוי ויהודה. אם כן, נשאל: כיצד לאה הסכימה להכניס צרה נוספת לבית? היא לא הייתה עקרה!

- והתשובה נפלאה. לאה הייתה דומה לעסקן משוגע – רדופה אחר המצוות, היא ידעה שכל שבט זה דבר עצום, בשל כך גם כאשר הייתה עשירה – 'אם הבנים שמחה', היא נתנה את הקרן, את הכסף שהיא חייה ממנו, בכדי להגדיל את ההון, בכדי לעשות עסקה מוצלחת. בשל כך זכתה ליששכר – שבט שהעריך את השכר המובטח ומוכן גם הוא להתנהג כ'עסקן משוגע' – להשקיע בעסק את הקרן שהוא אמור לחיות ממנו – להיות 'למס עובד' לקבל על עצמו תוספת עבודה יותר מכולם.

אשרנו בדורנו שמצויים אברכים ובני תורה לא מעט, שקבלו עליהם להיות כשבט יששכר, 'כחמור גרם רובין בין המשפטים' מוותרים על הנאות עולם בסיסיים בשביל מתיקות התורה, כעסקן דגול המוכן לוותר מהקרן בכדי להרוויח.

מעשה שאלת השאלות - מה אָתְנוּ?

אכן, לא כל אחד מסוגל להיות 'למס עובד' כשבט יששכר. אולם, נאמר כי יש ב' עניינים המוטלים על כולנו. א. – אם אנו לא כשבט יששכר, מכל מקום חובה עלינו להעריך, להוקיר, לתמוך ולכבד בכל מאוודנו את אנשים אלו – וחלילה לא להמעיט בערכם.

ב. גם לנו מידי פעם מותר לנהוג כשבט יששכר. דהיינו, שכאשר התורה והמצוות נפגשים במגעמי העולם הבסיסיים, מותר להתגבר עליהם, בכך נזכיר לעצמנו שהמנוחה הטובה והארץ הנעימה ממתניים לנו בעולם שכולו טוב!

יהי רצון שנוכח לקבל עול תורה, להעריך ולהוקיר את חכמי התורה ולומדיה – אמן!

המשן מע' 2 - נשאלו בקו - הרב אלון בן שבת

פנויות כדי שלא יכשלו באיסור אשת איש, או כמו שמובא ביביע אומר חלק א' או"ח סימן ל אות טו שרצו להתיר למכור בשר כשר בתשעת הימים כדי שלא יכשלו בבשר טריפה מהגויים ע"ש.

לבין הוראה פרטית ובאופן ארעי ומשתנה ביחס לכל שואל ושואל בנפרד לפי עניינו, דבזה אפשר לכאורה לפי הוראת שעה להורות לאב לעבור על ביטול עשה כדי שלא יכשלו הרבים.

אלא שידוע מה שאמרו במסכת שבת ד. וכי אומרים לו לאדם חטא חטא קל כדי שזכה חבירך? וכלל זה שייך גם בביטול מצוות עשה שלא יבטלנה כדי שזכה חבירו וכן ראיתי בשו"ת יחוה דעת ח"ז סימן סט' בשם השדי חמד (מערכת א' כלל רפז) ואם כן לכאורה אין לו לאב לבטל קיום הברית במועדה כדי שלא יכשלו הציבור.

והנה בספר שבט הלוי חלק א' סימן רה' (הערות על השו"ע סימן שלא) כתב בפשיטות לדחות את הברית אם יגרם חילול שבת בהבאת התינוק או הצילומים וכיו"ב, שהרי אפילו איזמל לצורך מילה אין מחללין ודוחין את המילה וכל שכן בזה.

ושוב כתב כן ביתר ביאור בחלק ד' סימן קלח' ושם הביא בשם האגרות משה בנידון כזה ממש, שאסר לדחות הברית, ויקיימוה במועדה, וכתב ואני על משמרת אעמודה.

וכתב עוד שהקשו עליו שלכאורה אין דומה הראיה מאיזמל, דשאני איזמל דאיכא חילול שבת בגוף המצווה, מה שאין כאן שהחילול הוא לא בגוף המילה אלא מצד הקרואים לסעודת הברית, וכתב שאינו מסכים לחילוק זה והביא כדמות ראייה לכך ע"ש.

ובשו"ת יחוה דעת חלק ז' סימן סט' חלק על שבט הלוי הנ"ל והסכים עם האגרות משה ושכן כתב הציץ אליעזר חלק ו' סימן ג' אלא שכתב בחצי שורה בתוך דבריו שאם הרב מורה זאת למיגדר מילתא שפיר דמי, ע"ש וכן ראיתי בציץ אליעזר עצמו שמסכים דלמיגדר מילתא שפיר דמי.

וכוונתו ומקורו נראה ממה שכתב כן בשו"ת מהרש"ג (המובא בשבט הלוי חלק ד' הנ"ל כסייעתא לדבריו, והרב ביחוה דעת התייחס רק לשבט הלוי בחלק א') חלק א' אורח חיים סימן נג' בסופו, שמעולם לא שמע הוראה כזאת לדחות המילה, אלא שיש לומר שמי שפסק כן, כוונתו הייתה למגדר מילתא, ובפרט אם ישמעו הפושעים האלה שנדחת המילה בגללם, אולי יסרו ויעוררם מצפונם לחזור בתשובה ולחדול מחילול שבת, יפה הוריתם. עד כאן.

וכן ראיתי למרן הרב עובדיה עצמו ביביע אומר חלק י' סימן לב' בתשובה להרבנים הרב שחוד שרים והרב אפרים לניאדו והרב יצחק דישי בעיר סאן פאולו, ברזיל. שראו במעשה שבא לידם

המשן בעמ' 4

מטרות העמותה

קמחא
דפסחא

לימוד
שירת
הבקשות
לילדים

בית
הוראה

לימוד
טעמי
המקרא

כולל
אברכים

לגדור גדר והורו כן לדחות המילה והרב הסכים עמהם בהביאו את דברי שו"ת מהרש"ג הנ"ל, וכתב שם דאף שאין לתלמיד חכם להורות דבר התמוה לרבים (שהרי כתיב "ביום השמיני ימול בשר ערלתו") מכל מקום אם עושה כן למגדר מילתא שפיר דמי.

ולכן למסקנה:

עיקר הדין הוא שיש לערוך המילה בזמנה ואין ההורים צריכים להפסיד המצוה בזמנה בגלל קרוביהם, אולם אם ההורים עצמם יחללו את השבת מחמת הברית בהבאת התינוק ברכב או בהכנת הסעודה בשבת או בהבאת צלם וכדומה, יש להורות להם לדחות הברית כי כדאי שיעשה האדם איסור הקל ולא יעבור בעצמו על איסור החמור, וגם יש בזה מגדר מילתא גדולה שההורים יראו שמפסידים את מצוות הברית כתיקנה בגלל חילול השבת שלהם.

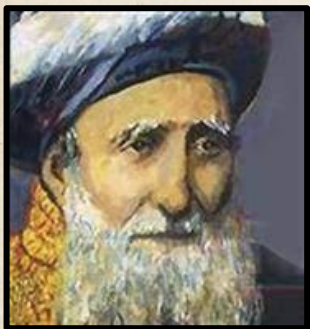
אולם גם באופן שההורים שומרים שבת, ורק הקרובים מחללים שבת, אם יראה הרב ששייך גם בזה מגדר מילתא כגון שההוראה הזאת תגרום לציבור המוזמנים להרהר בדבר ולהבין שבעטיים נגרם ביטול הברית כתיקנה בשבת ויבינו חומר איסור שבת, (או אפילו יגרם לאנשים אחרים לפעמים הבאות לא לחלל השבת לצורך הברית, ציץ אליעזר חלק ו סימן ג) יש להורות על דחיית הברית.

ואחר התייעצות עם כמה תלמידי חכמים נראה שיש להשליך תשובה זאת על השואל ולומר לו שהדין הוא שיש לעשות המילה אך ורק בשבת אולם אם הוא יודע בעצמו שאם הוא ידחה ליום ראשון ויאמר למשפחתו שדוחה מחמת חילולי השבת, הדבר יעורר זעזוע בקרב המוזמנים ויגרם להם לחשוב על חומרת מעשיהם בחילול השבת, אזי יעשה כן וידחה ליום ראשון.

ודע כי על הרב המורה להיות פקח ולהבין דבר מתוך דבר בעניינים אלה כי ישנם הורים אשר בעצמם רוצים לדחות הברית ליום ראשון משיקולים כלכליים והם רק באים בתואנה שיגרם חילולי שבת בידועם שללא שיאמרו לרב החשש הזה, יורה להם למול בשבת ולאותם אלו ודאי יש להורות בתוקף לערוך הברית בשבת.

בברכה

אלון בן שבת

שרי המאה ה-20

הרב יוסף חיים בן שבת

רבי חיים פלאג'י

חלק א' - ספריו וכתביו

רבי חיים פלאג'י (י"ט בשבט ה'תקמ"ז - י"ז בשבט ה'תרכ"ח). נהגה כיום בקרב צאצאיו בכמה אופנים: פאלאצ'י או פלסי או פלאז'ה. היה פוסק, פרשן ומקובל, ומגדולי חכמי איזמיר שבטורקיה. נולד לאביו רבי יעקב פלאג'י. סבו מצד אמו היה רבי יוסף רפאל בן חיים חזן מחבר ספר "חקרי לב" אשר בערוב ימיו היה הראשון לציון. על ילדותו מספר: "ומעיד אני עלי שמים וארץ, כי מיום דעתי עד יום היותי בן עשרים שנה הייתי שוקד על לימודי ביום ובלילה בלי שום ביטול".

ועתה, אם נבוא לפרט מעט ממעלליו ומעשיו הטובים של מו"ר יכלה הזמן והמה לא יכלו, וכמו שהתבטא עליו מרן הגר"ע יוסף באחד משעוריו וז"ל: "גם אם ישב אדם לכתוב יומם ולילה, לא יספיק לכתוב שבעים-שמונים ספרים כאלה ענקיים... עכ"ל. ודבריו מכוונים אל עשרות ספריו של רבנו בכל תחומי התורה, בהלכה ואגדה, ופירושים לתורה ולכתובים, חידושים על הש"ס, מדרשים מוסר ותפילה, ואף בנושאים כלליים שהזמן דרש, כמו הספדים או תשבחות לאישים באותה תקופה. ואביא לפניכם דוגמא קטנה ביותר מאחד מספריו שקראהו בשם "דרכי למשה" על ר משה מנטפיורי, בו גולל מו"ר על עלילת הדם, ובמרכזו דברי שבח לנדיב משה מונטיפיורי ורעייתו יהודית שעל ידו היתה ההצלה מעלילת דמשק, כשחזר מונטיפיורי ממסעו אחרי שהצליח לסכל את עלילת הדם ועבר באיזמיר שם פגש בו ר חיים, ואף קיבל ממנו תרומה הגונה לצרכי צדקה.

בספר מתאר ר' חיים את ביקורו של מונטיפיורי באיזמיר ואת פגישתו עמו וכי' וכמו בכל ספריו הדיו נשפך כמים תחת צפורני קולמוסו עם מאות חידושי תורה בכל מכמני התורה שכולם מתנקזים הישר אל עבר דמותו של הנדיב משה מונטיפיורי, יצירת מופת שרק גאון כרבנו יכול לייצר. ועוד לא נגענו בתחום ההלכה והש"ס וכו'.

ולמרות זאת, ליקטנו מעט מזער ככל שיכיל הגליון. **רבי חיים** התפרסם בספריו הרבים, כ-80 במספר, אותם התחיל לכתוב בגיל 16 ואשר עוסקים בקשת רחבה של נושאים: 7 חיבורים על התנ"ך, 9 חיבורים על התלמוד, 15 ספרי מדרשים ודרושים, ספרי מוסר ו-24 חיבורים בהלכה, קבלה, שו"ת וספרים רבים נוספים.

בי"א באב ה'תר"א (1841) התחוללה שרפה באיזמיר ובה חרבה שכונת היהודים ונפגע גם ביתו של הרב חיים ונשרפו כ-45 מספריו! וכך ספד ר' חיים על עצמו: "באותו לילה נשרף רוב רובי תורתי אשר טפחתי וריביתני... בין הכל ד"ן אנכי וכולם כאחד היו למאכלת אש ויי לאזלא ויי לאבידה שאינה חוזרת אותיות פורחות מפני הדליקה הכל לגבוה סלקא [הלך] ובאותם הימים דעתי בל עמי מרוב צערי ותדד שנתי מעיני והייתי בוכה ולי לאיכה נהיית הרעה הגדולה הזו.... וחסדי ה' אזכיר תהילות ה' על כל מה שגמלנו ה' בעזרתו ית' שמו, חזרתי על המקרא לחדש ממה שהיתה לשריפה ומאז ועד עתה לשליש ולרביע....".

בשבוע הבא נביא מעט מזער מעצותיו, סגולותיו ופסקיו הידועים בע"ה.

מטרות העמותה

קמחא
דפסחא

לימוד
שירת
הבקשות
לילדים

בית
הוראה

לימוד
טעמי
המקרא

כולל
אברכים

בית ההוראה
קו ההלכה

כתר תורה

בנשיאות הרב הגאון **חשה פנירי שליט"א**

על פי פסקי מרן הגאון רבינו **עובדיה יוסף זצ"ל**
ובנו ממשיך דרכו הראשון לציון הרב **יצחק יוסף שליט"א**

רבני הקו נותנים מענה
לכל חלקי הארץ
ואזור בנימין בפרט

בית ההוראה נותן
מענה הלכתי ויעוץ רפואי
בדיני טהרת המשפחה

חייגו במשך כל שעות היום
02-5408030

בברכה
קו ההלכה **כתר תורה**

כתר תורה

בית חוראה וכולל גבוה ללימודי רבנות ודיניות

**בית הכנסת
בני הישיבות
וכלל
כתר תורה
שמחים
להודיע על**

**היילולת
הצדיק**

רבי יצחק אבוחצירא זצוק"ל
בנו של מרן האביר יעקב אבוחצירא זיע"א

במעמד רבנים ואישי ציבור

**ישיבה סביב שולחנות
ערוכים וסעודה עשירה
ומכובדת כיד המלך**

**כמו כן יחולק
משקה ארק
לכבוד
הצדיק הידוע
ומסוגל לרפואה
ברכה והצלחה**

**בתכנית האומנותית
התזמורת האנדולוסית
בניצוחו של הפייטן הדגול
ישראל בן חמו**
**ומקהלת ילדי שירת הבקשות
בשיר מיוחד לכבוד הצדיק**

יום שני | יב' שבט פרשת בשלח התשפד'
22/01/24 למינים | באולמי נוף ציון רחוב אהבת ישראל תל ציון

לפרטים והרשמה חייגו
02-5408030 שלוחה 0

הכניסה אך ורק למוזמנים ולנרשמים בלבד
מחיר כניסה 120 ש"ח לכיסוי ההוצאות

ברוכים הבאים בשם ה'
כתר תורה

מספר המקומות מוגבל

ניתן לתרום ולהשתתף לזכות ההילולא לכבוד
הקדוש רבי יצחק אבוחצירא זצק"ל ולמסור
שמות לרפואה וברכה והצלחה וזיווג הגון באתר
כתר תורה-טהרה [/https://ketertora.co.il](https://ketertora.co.il)

